

A 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

50 Ft

VIII/2. szám, 2000. Március

“Tavas van, gyönyörû!”

Jön a Tavasz!! Ugyan ki merné ezt kétségbe vonni, mikor reggelente már nem az Orion hunyorgó csillagai, hanem maga a vigyorgó Nap üdvözl, mikor induláskor nem a hiper meleg dzsekidért, hanem egy vékony átmeneti kabátért nyúlsz, mikor a madarak egyre hangosabban és bátrabban énekelnek, mikor a zöldegeseknél kezd feltűnni a hónapos retek, mikor a féltve őrzött virághagymáid végre kihajtani készülnek, mikor a barátaid lábára már napok óta különböző súlyokat erősítesz, hogy szerelmi repkedésükből valahogy lerángasd őket a földre (sőt már magadban sem vagy teljesen biztos), amikor már nem tudod hova beilleszteni a most felbukkanó újabb nyári programot, mert már így is betelt a nyarad?

Na ugye, senki?

Ezért aztán ne keress további kifogásokat, hogy miért nem rohansz a szabadba ezerrel! Ne fogd tovább a térelustaságod és morózus hangulatod! Ne kóvályogj tovább az utcán beesett, halványfehér arccal és mély karikákkal a szemed alatt!

Jön a Tavasz!

Végre minden adott ahhoz, hogy elfelejtsd a komorabb napokat és mintegy összhangban a természettel, igyekezz megújítani magadat testileg és lelkileg egyaránt!

Ehhez kívánok mindannyi-otoknak kitartást és sok szép, vi-dám tavaszi napot Mátéval együtt:

Kriszti

Szártalan kankalin, a tavasz egyik hírnöke.

“Engedd, hogy bármi sorsnak ellene, / vezessen egy nemes s nagy gondolat...”

Kevés olyan időszak volt a magyar történelem során, mikor a nemzet annyira egy emberként tudott gondolkodni és cselekedni, mint a reformkorban, majd annak betetőzéseként a dicsőséges márciusi forradalomban. Amikor pedig szabadságát nem kaphatta meg, ugyanígy egy emberként (és egyedül) harcolt érte utolsó csepp véréig is.

Mindig mélyen megdöbbenek, valahányszor egy e korból való verset olvasok, hogy milyen hihetetlenül aktuális! Mert bár rengeteg nehézség és gond vesz körül bennünket ma is, az ország számára most is az a leghasznosabb, ha egymás marása és saját érdekeink mindenek fölé emelése helyett, együtt dolgozunk és imádkozunk a hazánkért!

Fontos, hogy ezt is lássuk és értsük, miközben egy 150 éve megtörtént eseményt ünnepelünk!

Mert ugyan mit ér a hazaszeretetünk a cselekedeteink nélkül?

Vörösmarty Mihály: Hymnus

Isten segíts! királyok istene!

Emeld fel hozzád a király szívét,

Értelme légyen mint napod szeme,

Hogy végig lássa roppant helyzetét,

Hogy aki fényben milliók felett van,

Légyen dicsőbb erőnyben, hatalomban.

Isten segíts! népeknek istene!

Tedd jóra munkássá e nemzetet,

Hogy amihez fog óriás keze,

Végére hajtson minden kezdetet.

Add, hogy mit emberész és kéz kivíthat,

Ne várja mástól, mint szerencsedíjat.

Isten segíts! országok istene!

Ruházd fel áldásoddal e hazát,

Hogy mint az őskor boldog edene

Dúsan virítson bérce, síkon át,

És míg keblén a hűk örömben élnek,

Pallost mutasson fondor ellenének.

Isten segíts! szabadság istene!

Add, hogy megértsük e nagy szózatot,

Adj csüggedetlen szívét is vele,

Hogy túrni tudjuk, mint szent közjogot:

Tiszteljük azt a törvény érc szavában,

S ha vinni kell, a vérnek bíborában.

Mindenható egyesség istene,

Ki összetartod a világokat!

Engedd, hogy bármi sorsnak ellene,

Vezessen egy nemes s nagy gondolat,

Hogy nemzetünknek mindenik nyomára

Ragvogyon embermúltóság sugára.

1844.

Szekér Kriszti

Nagybőjti komorság

Jézus 2000 éves jubileuma Húsvétkor éri el csúcspontját. Erre készít fel bennünket az idei Nagyböjt. Erről beszélünk most.

Előljáróban hadd mondjak el egy kis történetet két kutyatestvéréről.

Nagyon egyforma kiskutyák voltak. Gazdájuk furcsa nevet adott nekik: egyiket úgy hívta, *Emez*, a másikat pedig *Amaz*. Szerettek játszani, henteregni, morogva harapdálták egymást, csak úgy tréfásan. Egyszer *Amaz* a játszótéren ellopta egy kisgyerek játékát: egy műanyag madárkát. Futásban megdobálták a nagyobb pajtások, sőt egy bácsi a botjával fejbe is verte a mellette elsuhanó tolvajt. Diadalmasan hordta a zsákmányt az utca többi kutyája előtt. Azok is szerették volna megszerezni, de *Amaz* nem adta oda. *Emez* régi módon próbált vele henteregve birkózni, de *Amaz* komolyan megharapta. Elvesztette játékos kedvét, pláne, mikor egy nagy kutya nekiesett, hogy elvegye tőle. (Küzdelemben védte meg a tulajdonát, de a viaskodásban letépte a támadó a fülét.) A kutyaól mélyén őrizte kincsét. Elkeseredve, de mindenáron. Magányos, vicsorgó kutya lett. Nem törődött azzal, hogy gazdája ráírta az óljára: Komor-lak (úgyse tudta elolvasni). De a nagyobb baj az volt, hogy nem merte letenni a szájából. Nem is evett inkább. Így aztán egyre fogyott és ebbe a böjtbe bele is pusztult.

E történet tanulsága: a bűn zsákmánya tönkre teszi az élet boldogságát.

Jézus így beszélt a böjtről: „Mikor böjtöltök, ne legyetek komorak, mint a képmutatók”. A böjt hasznos: segít legyőzni a bűnt, megtagadni önmagunkban a bűnös vágyakat, elkerülni a bűnre vezető csalogató alkalmakat. Megtanulunk magunkon uralkodni: nem a gyomrom győz (és egy csokiról, süteményről le tudok mondani). A tévézés vágya ne oltsa ki a kötelességteljesítés jó törekvését.

Könnyű: másba belemarni.

Könnyű: haragnak szabad utat adni.

Könnyű: odavakkantani

Könnyű: panaszkodni, rosszkedvűnek lenni.

De aki Jézus segítségével tud magán uralkodni: az ellene mond a vágyaknak, a bűnnek, és a felszabadult lélek könnyebbé teszi az életét. Igazi keresztény így válik életvidámmá.

Nehéz: lemondani bűnről, vágyakról

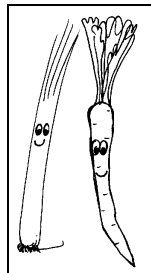
Nehéz: haragtól visszafogni magunkat.

Nehéz: gondok, sértések ellenére vidámnak lenni.

Nehéz: másokra gondolni, segíteni derűvel.

A Szentírás mondja: „Ne ruhátokat szaggassátok meg, hanem rosszra hajló szíveteket.”

Igazi böjt: rászorulókat segíteni, szomorkodókat megvigasztalni, magunk felé pedig lemondani a kényelemről, kedvtelésről, nem óckodni a gyónástól. Kitorni a fojtogató, állandó önszeretből.

Jézus továbbá azt mondta: „Te amikor böjtölsz, illatosítsd be fejedet.” Ez jelenti, hogy ne keserves sóhajokkal segíts másokon és tedd a jót. Vidám arccal menj haza! Jézus jó illata legyél családjában, iskolájában! Vigyél örömet (bizony sokszor nehéz) a komor környezetbe! Ne sértődj meg, ha nem kedveznek neked! Győzd le komor hangulatodat, kitorve belőle, mint sötét felhőből, és akkor megéred azt, hogy a felhők fölött mindig süt a nap!

Zoli bácsi

◀◀◀ Újságunk büszkesége: Kukta-sarok. Ne hagyd ki!!!

Cigánygyerek imája

Mennyei Atyám!

Én csak egy kis cigánygyerek vagyok

Apámat, anyámat lenézik a többiek.

Nekem is ez lesz a sorosom?

Az osztályban elhúzódnak tőlem.

Ha valami eltűnik, elvész, a tekintetek rám szegeződnek.

Mindenki engem gyanúsít.

Az osztályban pontos hierarchia van.

Én a legalul vagyok.

A legutolsó padban ülök.

Nem akar mellém ülni senki.

Az udvarban nem játszanak velem.

Senki nem választ párjának.

Istenem! Ha téged Atyámnak szólíthatlak,

Akkor ők a testvéreim...

Ha sorba kell állnunk, én legutolsónak maradok.

Egyedül.

Mert páratlan az osztálylétszám.

És nem beszélgethetek senkivel.

Nekem ketletlenül válaszolnak.

Már nem is kérdezek. Inkább csak hallgatok magamnak.

Kérdéseimre magam válaszolok.

A másik osztályban is van egy cigánygyerek.

A többiek előtt nem szívesen találkozunk,

Nem szívesen beszélgetünk egymással.

Ilyenkor kicsúfolnak bennünket.

Csak hazafelé, amikor már üres az utca,

Olyankor egymás mellett megyünk szótlantul.

Ugyanazt akarjuk egymásnak elmondani.

Mégis hallgatunk.

Egymás előtt is szégyelljük magunkat.

Azt, hogy cigányok vagyunk.

Anyánk is szégyelli...

Mindenható Isten!

Te akartad, hogy cigányok is legyenek a világon, és azt is,

Hogy én cigánynak szülessek. Le sem tagadhatom.

Látják rajtam. Bélyegként viseljem?

Ne engedd, Uram, hogy gyökeret verjen bennem

A kisebbségi érzés!

Ne engedj szolgálkúvé válnom!

Ne engedd elhatalmasodni rajtam a keserűséget,

Az emberek iránti gyűlöletet!

Akkor se, ha elutasítanak,

És még a segítséget sem fogadják el tőlem.

Uram, te minket, cigányokat hátrább állítottál a pályán,

Amikor felsorakoztattál bennünket

Az élet nagy versenyfutására.

Ezért elkeseredtünk.

De azt is látjuk, miként rohannak vesztükbe azok,

Akik az élvonalból indultak.

Uram, te akartad, hogy én is cigánynak szülessek.

Apám megpróbált küzdeni, fölemelkedni.

Anyámmal ritkán váltanak erről szót.

Az én sorsom is ez lesz?

És a többi cigánygyereké is?

Hát sohasem lépünk ki ebből a

sorsból?

Hát nem születik végre valaki közülünk, aki élünkre állna?

Aki visszaszerezné becsületünket az emberek előtt?

Aki megmutatná, hogyan vívhatjuk ki tekintélyünket

Anélkül, hogy meg kellene tagadnunk

Cigány mivoltunkat?

Megevettük, lenéztettek, félreállítottak Istene,

Könyörülj rajtunk, segíts minket!

Add, hogy ne sebeinkre figyeljünk, hanem ajándékaidra:

A bennünk levő értékekre,

Melyekkel egész népünket gazdagíthatjuk.

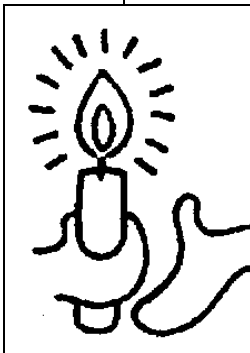
Uram, én hiszek népem fölemelkedésében!

Áldd meg, Uram s ne hagyd soha magára

Tebenned bízó cigány népedet! Ámen.

(Hetényi Varga Károly: Beszélgetés a Mesterrel. 325-327. o.)

Székely Andrástól

VIII. Báthory bál

Nincs is nagyszerűbb dolog a világon a munkamegosztásnál! Vagyis: amíg én békésen és felhőtlenül szórakozom, addig Nagy Ákos sorra szólítja le a mit sem sejtő bábozókat, hogy különféle furfangos kérdéseket tegyen fel nekik riportkészi és céljából. Hogy melyik felet szórakoztatja jobban a dolog - a riport készí tőjét vagy adóját - azt a kazetta alapján nem sikerült eldöntenem (talán erről is érdemes volna egy riportot készí teni...), ugyanis a szalagon, elejétől a végéig átlagos a jókedv.

Talán szörnyűséges szerénytelenség magammal kezdeni a riportok hosszú sorát, de ha tartani akarom az időrendi sorrendet, akkor mégis ezt kell tennem. (Mit tegyek, ha elsőként az én orrom alá dugta a mikrofont ?!) Há lássuk!

- *A főszerkesztő nagy várakozással tekintett a nyitótánc elé. Mennyiben teljesültek ezek a várakozások?*
- Nagyon-nagyon tetszett! Borzasztó aranyos volt mindenki, főleg a másodikban, amikor jobban belelendültek és többet mosolyogtak a párok. Úgyhogy az talán jobb volt.
- *Mit gondolsz, vajon a befektetett munka arányban állt a sikerrel?*
- Nem igazán tudom, hogy mennyi munkát fektettek bele, de az biztos, hogy a siker óriási, leírhatatlan volt - válaszolom Ákosnak, akit hamarosan elnyel a bái forgatag és így hosszú időre eltűnik a szemem elől.

Következő riportalanýá, név szerint Magyar Anná úgyanezzel a kérdéssel ostromolja:

- *Látuk, hogy részt vettél a nyitótáncban. Hogy érezed, a befektetett idő, amit a tánc megtanulása jelentett, megtérült abban a sikerben, amit az elmúlt 10-15 percben átéltél?*
 - Teljes mértékben megtérült - válaszolja Panni határozottan.
 - *Mégis mennyi volt ez az idő?*
 - Körülbelül két hónapon keresztül 1-1,5 óra. [A riporter úr ekkor gyors fejszámolába kezdett, majd hamarosan kijelentette, hogy ez bizony összesen 8-10 órá jelent!]
 - *Hogy érezted magad tánc közben? - fordul Pancili után Némethy Lászlóhoz [ismertebb nevén N pont Lacihoz].*
 - Nagyon jól, bár volt egy-két lépés, amit csak most, a végére sikerült teljesen megtanulnom.
 - *Időhiány?*
 - Igen. Azt hiszem nekem kevés volt a hat alkalom plusz amit még ma, a farsang előtt próbáltunk. Talán szükség lett volna még egy-két próbára, bár azért így is jól sikerült, nem volt nagy probléma.
- Ákos következő beszélgető partnere nem más, mint Fekete Kriszti, aki ugyancsak részt vett a nyitótáncban.
- *Hogy érezte magát a csodás charleston közben, ami az egész közönség nagy örömeire szolgált? - magázza a művésznőt [majd innentől kezdve ismeretlen okból mindenki mást is], aki igencsak kifulladásra üldögélhet egy széken.*

- Huhh, vájá... most pihenek, mert épp most nyertünk meg egy táncot - mondja magyarázatképpen. Nagyon jól éreztem magam és nem kellett izgulnom semmi miatt, mert biztos voltam a léptekben.
- *Ez minek köszönhető?*
- A fantasztikusan jó memóriámnak - válaszolja Kriszti szerényen.
- *Hogy érzi, Ön és a charleston összetartoznak?*
- Azt hiszem igen. Ez egy nagyon vidám tánc. Jó volna, ha manapság többet foglalkoznának ezekkel a régi táncokkal, ha újra behoznák őket.
- *Tehát kimondottan örült, hogy idén ez a tánc volt?*
- Külön nem örültem neki, de aztán megbarákoztam vele. Először nem tudtam, hogy pontosan miről van szó, mert a kőrásban foxtrott szerepelt és nem charleston. Tulajdonképpen mi foxtrottot táncoltunk, charleston betéttel. [Ha már ennyi szó esik róla, magam is utánanézek: az értelmező szótár szerint a charleston a foxtrott egyik amerikai változata - a szerző.]

Ímí gyen felhomályosí tva, Ákos a büfé felé indul, ahol is Havas Katiával akad össze elsőként.

- *Mint tudjuk, személyes felelőssége volt a mai este megszervezésében, sőt a nyitótáncban is aktívan részt vett. Megosztana valamit az olvasókkal a lelkéről?*
- A lelkem olyan, mint Nagybánya művészete - válaszolja a karnagyőnő költőien (és rejtélyesen).
- *Mennyit foglalkozott a Kék Duna keringő partitűrgával?*
- Fénymásoltam, vagdostam, bekarikáztam az ismétléseket, bedúdoltam a dallamot és Erdős tanár úrral ávttem a fontosabb részeket. [Később megtudtam Ákostól, hogy ez utóbbi nem túl valószínű, lévén Kati és nevezett főiskolai tanára olyanok, mint észak és dél. Sőt, ezek után Kati azon kijelentését is kétkedéssel kell fogadnunk, melyet ezután fűzött az elhangzottakhoz: "Erdős tanár úr az én példaképem!"]
- *Tudná esetleg értékelni a zenekart? Elégedett volt a teljesítménnyel?*
- Igen. Ahhoz képest, amilyen a próbákon volt, ahhoz képest jól szólt.
- *Ki volt a biztos pont a zenekarban, akire mindig lehetett építeni, akinek a szeme mindig a karnagyon volt?*
- Némethy Kálmán!!!

Ákos következő riportalanyául Szőnyi Zsófit szemeli ki, mivel az est folyamán már többen is Szőzsit javasolták, mint olyan személyt, aki mindent tud a nyitótáncal kapcsolatban.

- *Igaz, hogy Ön volt az értelmi szerzője annak, hogy a mai bñon egy foxtrott betétes charlestont élvezhetett a nagyérdemű közönség?* - használja boldogan az újonnan tanult szakkifejezést.
- Nem teljesen. Ez úgy alakult, hogy Hodász Andrásal megbeszéltük, hogy egy szteppet kéne idén megtanulni, mert az még sosem volt, kihívták jelentene nekünk és egyébként is nagyon tetszik. De aztán olyan bonyolult táncnak bizonyult - a tanulási folyamat legalábbis - hogy ejtettük ezt az ötletet.
- *Ez tehát a leegyszerűsítése volt az eredeti terveknek?*
- Tulajdonképpen nem. A foxtrott egy charlestonnal és kis szteppel tarkított tánc. Tulajdonképpen egyáltalán nem nehéz, sőt a sztepphez képest kifejezetten primitív. Sztepp csak annyiban van benne, hogy quick szteppnek hívták az a lépést, amikor sasszézunk - tehát még ennyiben sem hasonlít a sztepphez. De nem baj, mi nem adtuk fel. Hodász András, Havas Kati, Esvány és még egy páran el szeretnénk menni jövő héttől egy új sztepp tánc tanfolyamra, ami hetente lesz kedden az Ajtosi Dürer soron. Sok szeretettel hirdetjük mindenkinek...
- *De mégis, miért gondoltak erre a stílusra, amikor a nyitótáncra gondoltak?*
- Mert, azt hiszem, ilyen még nem fordult elő. Palotás már kétszer, néptánc már sokszor volt, a keringők már nagyon unalmasak, a tangó pedig egy kicsit már megbotránkozást keltett némelyek körében. Bár ez most is fennforgott: hallottam ugyanis olyan hangokat, amelyek kifogásolták a kis spagetti pántunkat, ami pedig mindenkin igazán cukin állt.
- *És hogy jött a cigaretta?*
- Mindenki maga elé képzelte a 20-as évek hölgyeit és így nem volt nehéz, hogy beugorjon ez a kép. A hosszúított cigaretta elengedhetetlen! Úgyhogy Rozi vállalta, hogy beszerzi a szipkákat és a cigarettát is. Igazából meg voltak osztva a feladatok, mindenki csinált valamit.
- *Hogy esett a választás erre a táncanára?*

- Ottót, akit a család révén illetve egy másik tánciskolából is ismerek, én hívtam el, mert tudom, hogy nagy szakember a táncban. Két évvel ezelőtt ő tanította be nekünk a tangót, ezért valamennyire már ismerték a többiek is. Ő nagyon lelkes minden ilyen táncos témával kapcsolatban. Nem csak munkából csinája, hanem igazán hivatásának érzi.
 - *Mi a véleménye, ez a helyszín megfelel a rendezvénynek?*
Esetleg visszasírja a Budenz utcát? - faggatózik tovább a riporter úr.
 - Ahol éppen most állunk, az egy kör alakú folyosó, zöld korlátokkal. Nagyon hangulatos, de... , szóval a Budenz utcának azért megvolt az az előnye, hogy nem volt ennyire szétdarabolva a terület. A teaházban például még nem is voltam, mert annyira messze van. A nagyterem viszont nagyon tetszik, gyönyörű. Csak sajnós elég kicsi. Bár ez a tömeg hibája is, mert nem tölti ki jól: vannak még kihasználatlan, üres területei, sarkai.
 - *Tégül egy személyes kérdés: a táncpartnerével meg volt-e elégedve? Hisz személyes rokoni szádk fűznek az érintetthez*
 - Valóban? Ennek őszintén örülök! Gratulálok a rokonához, egyszerűen zseniális! Nagyon jó táncos! Azt hiszem szerencsének mondhatom magamat, hogy vele táncolhattam!
- Mindezek után nem kell csodánunk, ha a riporter úr büszkén sétál vissza a nagyterembe, további interjúalanyokat keresve. (Bár azt maga is elismerte, hogy nincs érdeme ebben a dicsőségben, lévén a gének ilyen irányban nem működnek.)
- *Nyiredy Kingá, azt hiszem méltán nevezhetjük az est háziasszonyának. Kicsit gonderheltnak lászik, sok a dolga?* - intézi a kérdést a konferáló kisasszonyhoz.
 - Nem vészes. Élvezem. - válaszolja a hölgy megnyugtatóképpen.
 - *Láom, hogy boldogan csinálja. Mi mindenre kell figyelnie a keverőpultnál?*
 - Szerencsére a fontosabb dolgokra a Fari figyel, én csak segítek neki. Illetve arra figyelek, hogy mikor mit kell bemondanom.
 - *Úgy érzi, hogy sínen van az est?*
 - Azt hiszem, hogy abszolút igen! Eddig sikerült a maximumot nyújtani és biztos vagyok benne, hogy ez továbbra is így marad. Esetleg még jobb lesz! Én személy szerint nagyon jól érzem magam.
- Kinga ezután felkonferálta a táncversenyt, sőt azóta az eredmény is megszületett. Ákosnak szerencsére sikerült Vizsót, a tavalyi bákiráyt mikrofonvégre kapnia.
- *Mit gondol, igazságos eredmény született az idei bákirády választáson?* - kérdezi a riporter úr mit sem sejtve.
 - Ez azért rossz kérdés, mert benne voltam a zsűriben. Válaszom pedig egyértelmű igen. Akik nyertek, azokon - ha most jobbra nézel - magad is láthatod, hogy verseny táncolnak. A mozgásukon nagyon lászik, hogy foglalkoznak ezzel.
 - *Korrekt így a verseny?*
 - Mondhatnánk azt, hogy nem. Ám én mégis úgy gondolom, hogy megérdemelték az első helyezést. Ha bejött volna egy A kategóriás verseny táncos, az láthatóan nem lett volna fair, de úgy érzem, itt nem erről volt szó. Ők már korábban is indultak a táncversenyen - Attila mindenképpen - és nekem már akkor is az volt a véleményem, hogy megérdemelték volna az első helyet. Pontosan ezért szokott a Báhorly bá történetében úgy folyni a dolog, hogy három helyezettet választunk. A három helyezett között most is

csak centiken múltott a zsűri döntése. Attilák tehát nem voltak sokkal jobbak a másik két díjazottnál illetve a különdíjas párná, egyszerűen csak a három közül ők tűntek a legjobbnak.

Ákos hamarosan útjára engedi Vizsót és tovább nézelődik a báteremben újabb riportalanyok után kutatva.

– *A bñon kedves vendégek is jelen vannak, többek között Lukovits Klára. [Ts-sel írd Kriszti! - üzeni nekem a kazettáról Ákos.] Becsöppenve ide, egy pópista közösségbe, mik azok az első benyomások, amelyeket megosztana a riport olvasóival?*

– *A fiúk nem táncolnak, a párok nem engedtek be minket a skót polkába a kedves riporter úrral ...*

– *Ezek a negatívumok. Tapasztalt-e esetleg pozitívumokat is?*

– *Nagyon finom süтик voltak és tetszik, hogy a zene folyamatosan szól. Kedves baráti társaságban töltöttem el ezt a mai estét - többnyire ülésel.*

– *A hely elnyerte az Ön tetszését?*

– *Igen. Nagyon reprezentatívnak taládom ezt a helyett itt, a belváros szívében. Volt időm szemrevételezni a termet és gyönyörűnek taládom.*

– *Mit gondol, a mérete elegendő ennyi embernek?*

– *Azt hiszem igen. Amennyien táncolnak, ahhoz teljesen ideális...*

Közben a riportalanyt felkérték, - tudósít Ákos - tehát mindaz, amit eddig mondott, ezennel érvénytelennek titulálják, hiszen igenis foglalkoztatják őt a fiúk.

A bá má a végéhez közeledik (legalábbis a szalagra beszűrődő zenéből következtetve), mikor Ákos utolsó interjúalanyához, Ecseri Miklóshoz lép.

– *Ecseri Mikit, a zugligeti cserkészcsapat egyik nagy öregjét az egyik sarokban taláztam meg öregurasan félrehúzódva. Önkéntelenül is fölmerül bennem a kérdés, hogy hogy érzi magát itt, amikor a parketten körülbelül egy tízessel fiatalabb korosztály ropja?*

– *A "nagy öreg" megjelölést az öreg kivételével elfogadom. A fiatalokat pedig örömmel szemlélem a parketten.*

– *Sőt, táncol is, ahogy látam. Bár azért csak módjával.*

– *Igen, természetesen.*

– *Mit szól ehhez az új helyhez?*

– *Szerintem mindenképpen kedvezőbb, mint a korábbi zöld gumipadlós tornaterem, amittől az embernek, enyhén szólva, fölfordult a gyomra, amikor kiöltözött hölgyeket és urakat látott ott táncolni.*

– *Azért vannak sajnos hátrányok is: távolabb vagyunk, kisebb a hely*

– *Ez igaz, bá szerintem Budapesten belül a távolság nem számít. Aki akar, az ide tud jönni. A kisebb hely viszont má valóban probléma, mert má most is egymást tiporják az emberek. Pedig lehet, hogy többen táncolnának, ha nagyobb hely lenne.*

– *Sok jó ember kis helyen is elfér, hogy közhellyel éljek - bölcsekedik a riporter úr. Egy kis lökdösődés ide-oda, egyik cipőtalp a másik tetején*

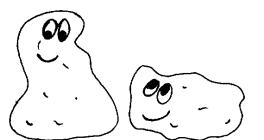
– *Valóban, magam is a cipőmben illetve a lábamban érzem valakinek a kemény sarkát. Valószínűleg orvosi ápolásra fogok szorulni. Cha-cha-cházní indult az illető, de túl nagyot lépett... a lábamra.*

– *Há, van ilyen. Talán újabb nyolc bá után cha-cha-cházní is megtanul az illető és reméljük Ecseri Mikit akkor is itt találjuk majd. Nem csak üldögeálni, hanem táncolni is.*

– *Nohá én nem csak üldögelek, táncolok is!*

– *Jó, majd megfigyeljük - zája le a beszélgetést és a riportok hosszú sorát Ákos.*

Hááán köszönjük neki áldozatos munkáját!!!

**A Kukta-sarkot
olvastad már???**

Merengés a tánc titkáról

Charlestont táncoltam, és akkor fogant a gondolat: írnom kell a tánc csodás panorámájáról! Írni arról, ahogy a táncolók, mint valami kilátóból messzire néznek térben és időben, hogy bepillantsanak egy másik kor, egy másik táj emberének lelkébe. Aki igazán ráérez (teszem azt) a charleston ízére, az megél valamit abból a század eleji világból, mely sokaknak a felhőtlen jólétet, a gondtalan, hanyag életet, a csipetnyit pajzán játékot jelentette. S ki tagadná, hogy mikor a moldvai drumui-t döngöli, kicsit közelebb kerül ahhoz a tiszta, ősi lélekhez, amely annyi mindent őrzött meg századokon át az oláhok kultúrájába ágyazva. Vagy egy legényes Mezőségből, melyben benne van a székelly legény hetyke hetvenkedése.

Mondom, írni akartam ezekről, mert csodás dolgok. De egy keringő során sokkal mélyebbre láttam a tánc titkába: ő behunyta a szemét, és pörögtünk végig a zene ütemére. Azt hiszem a tánc sokkal mélyebben van az ember lelkében, mint azt gondoljuk. Valahol ott helyezkedik el, ahol a zene és a virágszedés. Valahol félúton a csillagok csodálata és a szenvedélyes szerelem között. Ősi misztérium a tánc. A keringőzők elirigyelik azt a csodát, amelyet a magas levegőben keringő ölyvpár tud, a rock and rollt járók a lepkék titkát, és így tovább, természetesen minden táncos mást. És mindezt persze anélkül, hogy erőltetett lenne, vagy giccs.

De a tánc még ennél is mélyebben belegyökerezik az emberbe: az ősi ember, aki még értett a misztériumhoz, aki még tudott mit kezdeni a transzcendenssel, értette, hogy a táncban benne foglaltatik az imádat. A nagy Dávid király ott táncolt az Úr ládája előtt, ahogy Sámuelnél olvassuk: teljes erejéből.

Táncolni együtt, körben, párban, lassan, gyorsan, ezerféleképpen annyit tesz, mint megízlelni valamit az emberi lélek titkából.

És ha most tovább fűzöd gondolataimat, és jelenünk táncait nézed: és nem találsz meg ezeket benne, hát ne a táncot hibáztasd! Nem a táncsal van a baj, hanem a lélekkel.

Gábor

Rövid játékok őrsgyűlésre:

Pénzeszacskó

5-6 különféle pénzérmét tegyünk egy könnyű anyagból készült át nem látszó zacskóba. Az őr minden tagja egy percig tapogathatja az érmeket a zacskó kinyitása nélkül. Végül írják fel egy-egy papírra, hogy véleményük szerint mennyi pénz van a zacskóban.

Gyors labda

Az őröt kétfelé osztjuk, az egyik csoport megkülönböztetés kedvéért feltűri az inge ujját. A labdát feldobjuk, aki elkapta, saját csoportjának adja tovább, az elkapásokat számolják. Egy pontot kap az a csoport, amelyik tízszer egymás után elkapja. Ha a labda leesik, újra kell kezdeni a számolást. A másik csoport igyekszik megkaparintani a labdát, a játék megy tovább.

Mozogj!

Megállapítunk 10 különböző testhelyzetet és a hozzájuk tartozó sípjelet. Pl.: 1 síp szó: terpeszállás, karok a fej fölött; 2: az ujjak hegye megérinti a lábujjakat, stb. Az őr egyik tagjánál van a síp, a többiek körben járnak a szobában, a síp szóra elvégzik a mozdulatot. Aki téved, cédulát kap. Az lesz a nyertes, akinek legkevesebb cédulája van a játék végén.

Esvány

RÖGTÖN JÖVÖK!

-GODOT-

Estragon ül a színpad szélén, és kétségbeesetten birkózik a cipőjével. Nem jön le. Megérkezik Vladimir és... nem segít neki. Ehelyett beszél hozzá. Összefüggéstelenül. Vagy nem? Kettejük párbeszédében szó esik mindenről, ami az élet. Pedig nem tudnak gondolkodni, hisz a darabban kétszer is megpróbálják, de nem sikerül. Későbbiekben még felbukkan Pozzo egy szolgálával, és bekapcsolódik a párbeszédbe, jobban mondva előadást tart, azonban gondolkodni ő se tud. Egyedül a szolga, a megvetett, leköppött, a tróger, (akit mellelleg Lucky-nak, szerencsésnek hívnak) tud gondolkodni, de ő is csak a kalapjában. Jó kis társaság!

A darab, egyébként mindenről szól. Kemény társadalomkritika. Kifigurázva jelennek meg előttünk az embertípusok. A gazdag, de értelmetlen életet élő, zsarnokoskodó ember, és a szolgája, (aki a parókájában talán maga A. Einstein alteregója) akit mindenki lenéz, valamint az egyik napról a másikra élő nincstelenek, akik egymás barátságát keresik, de ez nem is olyan egyszerű. Avagy mindez csupán fantázia-tornáztatás, és semmi több? És kicsoda Godot? A Teremtő Isten. Vagy talán minden, amitől az ember sorsa megváltozását, jobbra fordulását várja? Nem tudom. Vladimir és Estragon azonban őrá várnak. Ez a várakozás tölti ki életüket, hisz eddig sem csináltak mást, csak várakoztak. Ha ma nem jön, ők holnap újra eljönnek, és várakoznak. Godot meg csak üzen: majd holnap! És a darab folytatódik.

Amennyiben szeretsz gondolkodni, elegend van a tévéből kizúduló szennyléből, vagy csak megpiszkálta a fantáziádat, hogy valami új van a láthatáron, ragadj meg egy Pesti Est Sűgót, és keresd meg a térszínház műsorismertetőjét. Ekkor már célnál vagy. Már csak megfelelő partner(ek)et kell lelned, aztán...

(Könnnyítésképpen elárulom a mű címét és elkövetőjét. Samuel Beckett: Godot-ra várva)

Jó szórakozást!

IFA

CARNEVALE A VENEZIA

VENEZIA-LA BELLA

Mit is lehetne mondani bevezetőként, kedvcsinálóként a tündérszép Velencéről, amellyel nem lehet betelni. Nem lehet megunni, mert nem lehet megismerni. Jártam ott egyszer, kétszer, többször és mindig egy újabb arcát mutatta.

Velence - Vízen úszó város (először mindenkinek ez jut eszébe és csak utána hogy álomváros, szerelmesek városa; a romantikus mesék a Sóhajok hídjáról, a lagúnákba fojtott áldozatokról, ami nem igaz!) Pedig ismernünk kell mit nyújt ez a város, azokat az erőket, amelyek létrehozták a művészeti korszakokat, amelyek arculatát kialakították. Értő fejjel, szívvel és szemmel kell tudni (megpróbálni) olvasni e szabadtéri múzeumban, amely annyi költőt, művészt és festőt ihletet meg. Ez egy olyan város, ahol mindent, még a talajt is, amelyen épült az ember teremtette.

„Minden, ami körülvesz, az emberi erők összefogásának nagyszerű, csodálatra méltó műve. Velence pompás műemlék, amely nem egyes uralkodók, hanem az egész nép alkotása.”

Velence igazi rejtett szépségei - melyek sajátos hangulatát adják - a kanálisok, a szűk utcák és terek útvesztői. Aki - úgymond - eltéved, miközben találkozhat itt csipkés gótikus árkádsorral, keleties márványberakásokkal vagy egy festői tér faragott kútjával, végül mindig a Canal Grande-hoz ér (ez kb. 50 m széles, Z alakú kanyarban szeli át Velencét). Velencének 150 vízi utcája és legalább 400 hídja van (ponte). Ha röntgenképet készítenénk a város alapjáról, egy fordított erdőt látnánk!!! A fákon ugyanis meghagyták a csonkított ágakat, és úgy döngölték az iszaptalajba, hogy az ágcsonkok kapaszkodjanak az ingoványba.

Kis érdekesség, hogy másfél millió cölöpöt emésztett fel a Santa Maria della Salute világszerte ismert barokk templom. Akkor vajon mennyit a San Marco bazilika?

Ennyi bemutató után lássuk a karnevált! Több száz évre nyúlik vissza e hagyomány, mely február elejétől március első hétvégéig tart. Minden nap felvonulások szórakoztatják az idelátogatókat, a farsangi hangulatot fokozza, hogy a város lakói nap mint nap

beöltöznek a szebbnél szebb ruhakölteményekbe, amit vagy erre az alkalomra készítettek, vagy a családi örökség része. A programok délután háromkor kezdődnek, de előtte már láthatunk felvonulásokat, vagy pózoló embereket. A karnevál befejező eseménye a tűzijáték.

Carnevale A Venezia

2000. február 25.

19.30.: Ferenciek tere. Suppan Veronika vár.

19.45.: Vera még midig vár. (A találkozás félkor volt.)

19.48.: Györe Hajni befut.

19.49.: A Mátyás pincéhez menet Tóth Ágival találkozunk. A pince előtt embertömeg és legalább 6 busz.

19.58.: Beszterczey Csaba, Hajni egyik munkatársa is befut (indulás nyolckor lenne).

20.00.: Az emberek előzőnlík a buszokat (kezdődik a karneváli hangulat)

20.15.: A busz elindul úticélja felé.

Útvonalismertetés, SMS-küldözgetés, evés, ivás, rosszullét, Dedalon, Mátrix, határ (Búcsú), kevés várakozás, Alpok, megint határ, Velence-Tronchetto

2000. február 26.

7.29.: Velence – Nuova Isola del Tronchetto parkoló

Alig vártuk már, hogy Itália földjére léphessünk és megmozgassuk fáradt csontjainkat. Miután rendbe szedtük tagjainkat, nekivágtunk a forgatagnak. A Szent Márk térre a helyi hajójárral, az úgy nevezett Vaporettoval mentünk. Úgy gondoltuk, jobb, ha napijegyet veszünk, így annyszor használhatjuk a járművet, ahányszor csak akarjuk, mert sok helyre csak ezzel lehet eljutni. Korai érkezésünknek köszönhetően még igen kevesen voltak a városban. Ezt a „turistamentes” helyzetet kihasználva, csavarogtunk egyet Velence legsötétebb, legszűkebb sikátoraiban. Az ódon falak, a több száz éves házak alig változtak a középkor óta. 10 óra felé kezdett a város megtelni a karneválozókkal. A reggeli álmos, nyugodt hangulatot felváltotta a nyüzsgés hangulata, mely ránk is hamar áterjedt. Hajnit beültettük egy ifjú olasz festő székébe, aki karneváli álarcot festett neki. A végére egészen szép lett. Mivel a legtöbb látnivaló a Szent Márk tér közelében van, visszatértünk oda és rövid sorbanállás után megnéztük a Santa Marco székesegyházat, ami mindannyiunkat lenyűgözött. Csabi azt tanácsolta, hogy a Lido-n ebédeljünk, így rövid hajózás után megérkeztünk erre a Velencéhez tartozó szigetre. Ez a sziget választja el a lagúnákat a nyílt tengertől (Adria). Itt betértünk egy boltba, ahol Hajni megvehette álmai Cotto-ját (egy fantasztikusan ízletes füstöltsonkát) pár Baguette kíséretében. A tömegtől távol, az Adria homokos partján ebédeltünk. A kísézőzenét a tenger halk moraja és a szél lágy zúgása adta. Az ebéd utáni sziesztát Vera a kagylók társaságában töltötte. Annyira belefeledkezett a gyűjtögetésbe, hogy alig lehetett elrángálni őt egy közös kép készítéséhez.

Visszatértünk a Carnevál forgatagába. Végignéztünk egy hadijátékot, egy gyermekhad gondolás felvonulását a Canal Grande egyik lagúnájában - fényképezőgépeink csak úgy kattogtak, hogy minden érdekes és kreatív jelmezt lencsevégre kapjunk. Így néha előfordult, hogy a tömegben elvesztettük egymást. Este fáradt lábbal egy csöndes pizzériát kerestünk, mert ahogy Hajni mondaná: egy jó olasz pizza nélkül nem mehetünk haza. A pizzázás jó hangulatát Tóth Ági sztoriai adták. (A hatalmas pizzát 1,5 óra alatt küzdöttük le.) Esti sétánkat a Szent Márk téren folytattuk, ahol megkezdődött az esti műsor: koncertek, ruhabemutatók, beszédek és végül a fergeteges tánc. S az ünneplő tömeg hangulata a tetőfokára hágott. Táncoló fiatalok hada vonult végig a közeli utcákon. A mulatság HAJNALig (*Bocs, Hajni Máté*) tartott. Sajnos mi 23 óra tájékán fölültünk a Nuova Isola del Tronchettora menő Vaporetto-ra. Velence ismét új arcát mutatta meg az esti fényben, amit nem lehet szavakba önteni. Ezt tényleg át kell élni!

Ági, Hajni, Vera, Csaba

U.i.: A további képeket Hajni nagyon szívesen megmutatja – a szerk.

Tiltakozás

Határozott tiltakozásunkat fejezzük ki a tisztai ciánszennyezés ügyében, továbbá részvételünket nyilvánítjuk az ott elhunytakkal korábban személyes kapcsolatot ápolóknak.

Hal őrs

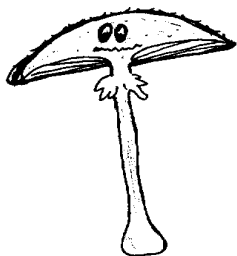
Kukta sarok

Kriszti néhány hete azt kérte tőlem, hogy olyan ételeket írjak nektek, amit táborban is el tudtok készíteni. Jó ötletnek találtam. Remélem, az eddigi ételeket is megfőztétek, ill. megsütöttétek és jóízűt falatoztatok (én igen).

A tavalyi táborunkban elég sok húsélt fogyasztottunk. A következő 2 hónapban olyan zöldséges étellel szeretnék nektek előrukkolni, amit családom egyes tagjai nagyon szeretnek és húst is rakhattok bele. Az elkészítésük nagyon könnyű, ízletes, nem kell hozzá sok idő (ami pedig táborban nem utolsó szempont).

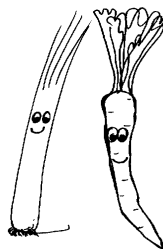
No, lássunk hozzá!

Serpeny s burgonya

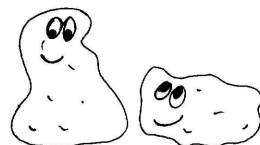
Hozzávalók:

- burgonya
- sárgarépa
- zöldborsó
- gomba
- póréhagyma
- vaj, tejszín, túró
- kömény, só, bors, petrezselyem

Elkészítése:

1. A burgonyát feltesszük a bográcsba főzni (meghámozva és kockákra szeletelve) a köménymaggal együtt.
2. A sárgarépát, a póréhagymát és a gombát felszeleteljük (tetszés szerinti arányban).
1. A vajat megolvasztjuk, beletesszük a zöldségeket és 5-7 percre pároljuk. Utoljára rakjatók a gombát!
2. Ha a burgonya megfőtt, adjátok hozzá a zöldségekhez.
3. A túróat a tejszínnel habosra keverjük, majd a vágott petrezselymet belekeverjük.
4. Ráöntjük a zöldségekre.
5. Ha hússal szeretnétek elkészíteni, akkor pároljátok a húst, míg puha nem lesz, majd keverjétek össze!

Sikeres főzést, jó étvágyat

Hajni

Fizetett kereskedelmi hirdetés

Rovatvezetőt keres a Zugcserkész a

Hírügynökségünk jelenti és a i ort

rovatok élére.

Amit elvárunk: a rovatok vezetése (ki hinné?)

Amit kínálunk: dinamikusan fejlődő munkakör, versenyképes jövedelem.

Szerkesztőség

KisVirágok hadi ösvényen

Reggel negyed 7-kor indultunk a Keletiből és kitűztük úti célunkat: Sopront. Útközben drága őrsvezetőink átalakultak törzsfőnökökké, majd nekünk is bizonyítani kellett, hogy mi is közéjük valók vagyunk. Kettesével kellett megkeresnünk az elrejtett üzenetet egy-egy vonatkocsiban, majd a benne lévő feladatokat kellett teljesítenünk. Ízelítő: „Avass be egy sápadt arcút az indiánok ősi játékába.”

A vonatról leszállva találkoztunk Takácsi nagypapával, aki szállásunk keresésében igazított el minket.

Miután megérkeztünk a plébániára, az útközben lőtt vadat kellett elkészítenünk. (Bolognai spagetti.) A két nemzet ekkor mérhette össze tudását, ami egyenlőnek bizonyult. Az izletes ebéd előtt ősi szokás szerint törzsfőnökünk (azaz Katáng) elkiáltotta magát:

Tagyávté ój!

Mi rá: Iszők!

És kezdetét vette a nagy lakoma. Miután megtömtük kis pocakunkat a finom vaddal, elindultunk a „nagy beavató szertartásra”, melyen minden kisindiánnak át kell esnie. Ez nem volt más, mint az erdőben való hatalmas tűzugrás. (A tüzet Réti sas (Lotti) és Dilingó (Eszter) rakta.)

Eme nagy megpróbáltatás után következett a félelmetes skalpvadászat. (Amelyben „növényi rostokat” (csokit) lehetett találni.) Az élet-halálküzdalem után kibékülve indultunk el az indiánrezervátum felé. Közben a sápadt arcúak betegsége kis közösségünkben is felütötte a fejét. Persze a sámán mágikus ereje meggyógyított mindenkit. Ekkor elértünk a „Nagy Szellem” házához (azaz egy templomhoz). Ott pandúrok és rablók támadták meg csapatunkat. Hogy a „Nagy Szellem” tudunkra adja jelenlétét, havazni kezdett. E megrázkódtatás után megérkeztünk a rezervátumba, ahol javában folyt a dáridó (egyházközségi farsang és bál). Egy kis pihenés után hozzáfogtunk megmaradt vadaink elfogyasztásához. Vacsora után, mikorra valamelyest kipihentük magunkat, elindultunk Sopron várnegyedébe éjszakai játékra. Hármasával pedig egy-egy lapot kaptunk, melyeknek az egyik oldalán egy fénykép volt, a másik oldalán pedig azzal kapcsolatos kérdések. A játék során elmentünk a Széchenyi tértől egészen a Tűztoronyig. Út közben élvezhettük a márciusi hóesést. Mikor hazaértünk, még nagyban állt a bál, de mintek ekkor már az alvásban nem tudtak zavarni.

Másnap reggel mindenki hulla fáradtan ébredt, mivel előző nap sokáig fent voltunk. Néhányan elmentünk zuhanyozni, a többiek pedig összepakoltak (*ő* a *munkamegosztás szerk.*). Aztán jött a reggeli. Minden simán ment. Reggeli után rögvest misére mentünk, ahol iszonyú hideg volt és mindenki halálra fagyott. Visszaérve fellélegeztünk és nekiláttunk a házimunkának. Felosztottuk magunk között testvériesen a munkát. Mindenki keze alatt égett a munka. Végül, mire kész lettünk, már indultunk is az állomásra. A vonaton alig akadt helyünk, de mivel Győrben csomó ember leszállt, helyhez is jutottunk. Vígán robogott a vonat a KisVirág rajjal. Hamar elment a vonaton töltött idő, csak azt vettük észre, hogy megérkeztünk. Az állomáson körbe álltunk és imádkoztunk, ima után elváltunk egymástól.

Papsajt őrs

Egy film margójára

Itt ülök a gép előtt éjfélkor, egy film után, amit most néztem meg. Volt valami benne, ami mindenre igaz, valami, ami mindent áthat, valami ami végighúzódik a történetén.

Benne volt valami, ami Istentől s az ő munkájának egy részéről szólt.

Ma este (2000-01-24) megnéztem az „Amerikai história X” - című filmet. A film történetét már valamennyire ismertem. Egy nagy skin-head vezért gyilkosságért elítélnék. Gyűlöli a feketéket, mexikóiakat, ázsiaiakat...stb. A börtön alatt és kijöve onnan átgondolja életét, viselkedését, hitét. Majd láthatjuk a harcát a régi barátokkal, akik húznák vissza, de Ő menni akar előre, családjával együtt. Láthatjuk a harcát a világgal, magával, és az emberekkel.

Mindez szép és jó, mondhatnánk. Hányszor van az, hogy egy film gondolatokat ébreszt bennünk, amiket megértettünk, de hagyjuk hogy a különböző dolgok, amik mindig fontosabbak elnyomják őket. Pedig igenis ezeken el kell gondolkozni!!!!

Hányszor fordul elő velünk, hogy hallunk nagyon szép, igaz dolgokat misén, hittanon... stb., de csak az egyik fülünkön be, a másikon ki.

Hányszor van az velem is, hogy a jót akarom tenni, de mégis a bűn törvényének engedelmeskedem (Róm 3, 23). Nem hagyjuk Istennek, hogy a Lelke által Új emberekké (Ef 4, 17-24) formáljon minket. Krisztus Tanúivá!!!!

De van még valami, ami szerintem nagyon fontos, s benne van a filmben. Picit furcsa, hogy egy amerikai tömegfilmből veszem a példát - de hát mindenben van jó, csak azt kell keresni – de ami engem megragadott benne, az a közösség jelentősége.

A főhős egyedül harcol a többiek ellen. Egyedül, s ki is derül, milyen nehéz is ez. Nincs egy közösség, ami nem csak közösségnek mondott massa, hanem tényleg egy elő közösség. Közösség: ami a Szentlélek első gyümölcse Pünkösöd után (Apcsel 2). A közösség, akik még a „kenyérzségés közösségében” (Apcsel 2, 42) is együtt vannak, egy szeretetközösségben. A hitünk legmélyebb titkát élük meg. Nagyon jól tudom, milyen fontos a közösség, mert sajnos én már mind a két oldalról néztem.

Valamikor az ember rombolt, egy elkeseredett, lelki sebekkel ellátott, önmagát kereső emberként, aki mindig másban látta a hibát. Mindig azt nézte a másikban, hogy mi a rossz, mivel különb önála. Pedig ha Isten a rosszat nézné bennünk, akkor..... ciki lenne. Olyan emberként láttam a közösséget, akinek mindig valami kifogásolnia valója van (hittan, cserkészlet... stb.). Csak azt nem vettem észre, hogy a lelkem már fuldoklik. Aztán Isten szólt.....!!!!

Majd láttam és látok úgy egy közösséget, ami megtart, ahova öröm lejárni, megbékélve Istennel, így mindenkivel, az egyházzal, a pappal, cserkészzel... stb. Nem is vettem észre, hogy a közösség nem sokat változott, hanem bennem történt valami. Valami, amit Istennel való találkozásnak szoktak hívni. Valahogy nem azt látja az ember, hogy mi rossz, hanem hogy hol lehet segíteni, mit lehet jobban csinálni. Rájön arra, hogy egy közösség akár nagyon szuper, akár éppen holtponton van, nagyon nagy érték; mert megtart, barátokat ad, befogad, felnevel, meghatározó élményeket biztosít, s legfőképp Istenzet vezet.

Fontos az, hogy az ember építse a közösséget, mert ahol széthúzás, vádaskodás, mutogatás van, ott a sátán van!!

Nem lehet egy közösséghez passzívan hozzátartozni. „... Sem hideg nem vagy sem meleg, bár hideg volnál, vagy meleg! De mivel langyos vagy, és sem hideg sem meleg, kezdelek Téged kivetni a számból!” (Jel 3, 15-16) De mielőtt valaki hideg akarna lenni Szt. Pál azt mondja:

„Ami a testvéri szeretet illeti, legyetek egymás iránt gyengédek, tisztelet dolgában egymással versengők, az igyekezetben nem lusták, lélekben buzgók: az Úrnak Szolgáltok!” (Róm 12, 11) Tehát nem lehetünk passzívak (langyosak). Igen, nekünk Krisztus tanúinak kell lennünk, akik egy szeretetközösségben élünk. Aki velünk jön, az új emberként meg is maradjon, aki pedig bajban van a barátira leljen. Törekedjünk mindenben Istennel együtt lenni, hogy a mai világban tényleg a közösség egységes test legyen (Ef 4, 1-6), ahol mindenki otthon érzi magát, s így közösségben járjunk az Úr útján.

Mindez, hogy jutott eszembe az „Amerikai História X” című film nézése közben? Látva a főhőst, aki elszántan küzd a sokkal emberbarátibb új hitéért a régi ellen, mégiscsak elővesz a régiből egy kis erőszakot, verekedést, mert ahogy mondja „elvesztettem a fejem”. Látva ezt az örlődést, hogy menni akar a régitől a jobb felé, - de ha haraggal megy a gyűlölet ellen, annak nem béke a gyermeke – vágyik egy biztos szigetre, ahol megerősödhet, ahol létezhet, ahol béke van.

S ez a sziget egy elő keresztény közösség!!!!!!

Szabi

U.i.: a szentírási idézetek a Szent Jeromos társulat 1997-ben kiadott Szentírásából származnak.

Kedves Szülők, Nagyszülők, Cserkészek!

Sokan gondolkodóba eshetnek, amikor ezen cikkeket olvassák, hogy miért is jelenik meg havonta ilyen megszólítással egy-egy cikk? Ennek több oka is van. Elsősorban hírt akar közölni, hogy mi történt az elmúlt időszakban, merre jártunk, mit láttunk mi, öregcserkészek. Hol jöttek létre újabb baráti kapcsolatok idős vagy fiatal cserkészekkel, határon belül vagy határon kívül.

Másik indok, hogy mi, idős cserkészek is el tudjuk még egymást viselni, s találunk közös témát, programot, legyen az szórakozás vagy munka (múzeumlátogatás, kirándulás, Európa Konferencia szervezés, stb.).

Talán a harmadik indok a legfontosabb. Szülők, kiknek életéből kimaradt a cserkészlet, még nem késő, bekapcsolódhatnak a cserkész mozgalomba, megismerhetik a cserkész életmódot, miáltal megérthetik, sőt segíthetik gyermekük életét! Ez az életmód csak jobbat teheti fiataljainkat és így jövőnket is, melyért mi is felelősek vagyunk.

Jó munkát!

Schumicky Jenő

Csapatotthon

Mint a csapatotthon gondnoka lenne némi dörgedelmem a T. csapattagok felé. Az elmúlt néhány hónapban próbáltunk a csapatvezetéssel valami rendet teremteni a csapat otthonában. Itt, a Zugcserkész hasábjain is olvashattátok a házirendet, lent a pincében is több helyre kivettem, valamint mindenfelé láthattok figyelmeztető üzeneteket a termék és eszközök használatáról. Tettem mindezt abban a reményben, hogy ezek a rendszabályok és az azokra figyelmeztető kiírások segítenek nektek közismert feledékenységetek és rendetlenségetek leküzdésében, és így kevesebb jogos panasz lesz velünk szemben. Sajnos ez a folyamat még az én elvárásaimhoz képest is túl lassan megy, ezért kénytelen vagyok egy-két dologra ismételten felhívni a figyelmet.

- Még mindig sok panasz érkezik, hogy égve maradnak a lámpák a mellékhelyiségekben. Én is tapasztaltam sok esetben, hogy cserkészeink számára nem természetes, hogy amit felkapcsolt, azt dolga végeztével le is kellene... Kérek ezért minden őrsvezetőt – főleg a fiatalabb korosztályok vezetőit –, hogy mutassák meg cserkészeiknek, hogy hol is vannak azok a fránya kapcsolók és hogy is működnek!
- Többször kértük, hogy a foglalkozások után a termet hagyjátok rendben – szükség esetén pedig tegyétek rendbe – magatok után. Ez nem csak a pénteki napra vonatkozik, amikor a Teremőrnek kell átadni a termet, hanem mindenkorra. Szomorúan tapasztaltam, hogy ha nem áll mögöttetek fenyegető karhatalom, akkor simán otthagytok sarat, papírszemetet, és még ki tudja mit magatok után. Ezért most minden szobába kiteszek egy-egy füzetet „szobanapló” gyanánt. Ebben minden tapasztalt rendellenességet (összetört szék, kiégett villanykörte, stb.) és rendetlenséget (kosz, rendezetlen székek, stb.) kéretik beléírni.
- A nagyterem vasajtájára kiraktam egy Üzenő lapot. Erre – ha meguntátok a Ricinusok méltatását – az egymásnak, vagy nekem szóló üzeneteiteket írájatok ki. Mikre gondoltok? Pl. ha valakinek elmarad az őrsgyűlése, felajánlhatja a termét másik őrsnek. Vagy ha valami ötletek, kérdések van a csapatotthonnal kapcsolatban.
- Ezzel a lappal szemközt, a másik vasajton van egy másik lap, ezen a velem egyeztetett eseti programok vannak kiírva. Ezen programokkal ütköző időpontban nem lehet mást csinálni a csapatotthonban! Erre a lapra felkerülni úgy lehet, ha velem megbeszéli a program szervezője, hogy szüksége lenne a teremre, vagy ha a kihelyezett „program igénylő lap”-ok valamelyikén jelzi azt.

Végül két fontos felhívás:

- A csapatotthon bejáratára új zárat szereltek fel. Ennek használatáról, és a bejutás, bezárás módjáról ismertetőt fogunk tartani március 17-én, pénteken este fél 6-kor a csapatotthon nagytermében. Erre minden őrsből egy vezető (őv vagy sőv), illetve az rpk.-k jöjjenek el. Amelyik őrs képviselője nem lesz jelen, az az őrs két hétig ki lesz tiltva a csapatotthonból!
- Március 25-én, szombaton délelőtt nagytakarítást tartunk a pincében. Ekkor a szokásos takarításon túl pl. leszedjük a pókhálókat, kimossuk a mosdókat, WC-ket, és megpróbálunk rendet is tenni. Erre az alkalomra minden cserkész korosztályú őrs két cserkészt köteles delegálni, ha szeretne még az idén őrsgyűlést tartani a csapatotthonban. Találkozó 9 órakor a csapatotthon bejáratánál. Törlőruhákat aki tud, hozzon!

Németh Balázs gondnok

Rejtvény

Ez alkalommal rejtvényünk a Csapatotthonban látható természetvédelmi kiállításához kapcsolódik. Aki figyelmesen végignézi és végigolvassa a kiállítás anyagát, választ tud adni a totó kérdéseire, tehát érdemes megpróbálkozni vele. A megoldásokat Tatár Andinak vagy Székér Krisztinek adjátok legkésőbb április 9-ig. A helyes megfejtők között 3 tekercs filmet sorsolunk ki!

SZÉNÁSTOTÓ

1. Mennyi a pilisszentiváni len eszmei értéke?
2. Hány példány volt a kígyónyelvűből 1995-ben?
3. Milyen korzikai eredetű vadjuh faj él a Szénásvidéken?
4. Mit jelent az "öngyilkos erdő"?
5. Mi a reliktum?
6. Hány madársisak orchidea faj él a környéken?
7. Melyik védett növényünk földön kúszó törpecserje?
8. Mit jelent az endemizmus?
9. Hogy élhetnek meg a környéken sivatagi és hűvös klímát igénylő növények is?
10. Milyen színű az *Adonis vernalis* virága?
11. Melyik mérgező növény szerepel a kiállításon?
12. Melyik növény lett a szakmai érdeklődés áldozata?
13. Milyen színű a fekete fodorka virága?
- 13+1. Mely községek fogják körbe a Szénásvidéket?

Nádai Blabá

Isten éltesen Titeket születésnapotokon!

NÉV	SZÜLINAP
Jezerszky Orsolya	1989.04.04
Tóth Kinga	1988.04.26
Klemm Luca	1988.04.25
Szász Anna	1984.03.31
Ongjerth Hanna	1987.03.03
Tóth Sarolt	1986.03.05
Ribiánszky Orsi	1980.04.19
Lakatos Kinga	1987.03.05
Némethy László	1985.03.29
Csermenszky Balázs	1988.03.19
Kanczler György	1988.04.28
Schulek Gáspár	1989.03.18
Klemm Árpád	1985.03.07
Haraszi Ági	1983.04.24
Soós Nóra	1985.03.31
Pölet Boglárka	1993.03.19
Kanczler Anna	1993.03.23
Lakatos Gergely	1985.04.25
Gulyás Sarolta	1990.04.20
Gulyás Georgina	1990.04.20
Gerencsér Balázs	1984.04.08

NÉV	SZÜLINAP
Scharle Julcsi	1991.04.07
Nyiredy Kinga	1982.04.15
Kováts Eszter	1981.04.05
Csermenszky András	1983.03.26
Györe Hajni	1978.03.23
Tóth Miklós	1986.03.05
Fülöp Zsombor	1987.03.28
Varga Bence	1986.04.23
Szönyi Zsófia	1976.04.15
Avar Zoltán	1984.04.11
Rajna Levente	1983.03.21
Takácsi-Nagy Eszter	1983.03.24
Kováts Brigitta	1980.04.02
Rác Andrea	1984.03.26
Detrich Bertalan	1982.04.11
Némethné Fauszt Melinda	1974.04.29
Edöcsény Katalin	1975.03.28
Wochna Marekné Z. Mónika	1975.04.10
Edöcsény András	1965.04.20
Turján Csaba	1975.03.26

Viccrovat

Mivel olyan rég kipusztult Zugligetből a L'art Pour L'art társulat iránti figyelem, álljon itt, a viccrovatban egy örökbecsű:

R: Kedves hallgatóink! Nagy örömünkre itt várkozik a kulisszák mögött jelenésére egyike annak a nagyon kevés embernek, ha ugyan nem ő az egyetlen a világon, aki élete nagy részét a ví z alatt tölti, hogy ott hollókat taní tson meg repülni. Sir Arthur elmondaná nekünk, hogy miért választotta ezt az életformá, hogy hollókat taní t meg a ví z alatt repülni?

A: Igen. Persze miníg nehéz megmondani, hogy egy ember mit miért csinál. Azt meg aztán különösen, hogy miért megy el valaki hollókat repülni taní tani a ví z alatt. Régen kezdődött. Éppen diót gyomláltam az üvegházban, amikor anyám odajött hozzám és azt mondta: - Arthur! - akkor még nem voltam Sir Arthur - Arthur, ha nem mész el azonnal hollókat repülni taní tani a ví z alatt, beverem azt a buta arcodat. Tulajdonképpen ez indí tott el a ví z alá

R: Hány éves volt ön akkor?

A: Negyvenhét. Éppen letettem az iskolai vizsgámat, és valami foglalkozá után kellett néznem.

R: És mondja Sir Arthur sok porblémával járt ez a munka?

A: Nos azt hiszem nyugodtan elmondhatom, hogy ez a munka egyáltalán nem járt porblémával. Szí vemre tehetem a kezem, vagy bárki más szí vére és megesküdhettek, hogy soha, soha semmiféle porbléma nem volt. Szó sem volt porblémáról. Azt hiszem maga arra kí váncsi, hogy járt-e porblémával ez a munka.

R: Igen. Elnézést. Nyelvbottlász volt, szóval sok porblémával járt ez a munka?

A: Rengeteggel.

R: Tehát nehéz rábí mi egy hollót, hogy a ví z alatt repüljön?

A: Nos azt hiszem, hogy az a szó, hogy nehéz nagyon találó ebben az esetben. Úgy is mondhatnám teljesen lehetetlen. Tudja az a baj, hogy a természet úgy alkotta meg ezeket az élőlényeket, hogy inkább a levegőben repüljenek, sem mint a ví z alatt. Ezért, ezért nekik óriási nehézséget okoz, vagy ahogy ön mondta nehéz, hogy a kis szárnyukat a ví z alatt mozgassák. Borzasztó megpróbáltatás ez nekik.

R: És ön hogyan lélegzik?

A: Az orromon és a számon keresztül, a szokott módon. Isten azért adta nekünk eme szerveket, hogy velük lélegezzünk. És ki vagyok én, hogy felülbí rájam őt. Szerintem nem is lehet másképp lélegezni. Gondolom maga is í gy csinálja, nem?

R: Természetesen í gy, de én úgy értettem, hogy hogyan lélegzik ön a ví z alatt?

A: Ó, há az teljesen lehetetlen. Há senki sem tud a ví z alatt lélegezni. Há ettől olyan nehéz az egész. Fél percenként föl kell jönnöm a felszí nre levegőt venni. Há ezért nem tudok folyamatos kiképzést adni a hollóknak. Ők meg szegények ott ülnek a csuklómon, én kiabálok, hogy: Repüljete! Repüljete ti dögök! Erre beszí vnak egy csomó vizet...

R: Megfulladnak, igaz?

A: Igen. Végük van. Megfulladnak. Lebukszáznak a csuklómról szegény páák és nagyon lassan spirális vonalban alászálnak a hullánsí rba. Arrafelé má térdig ér a toll.

R: Mondja Sir Arthur, repült-e önnek valaha is egyetlen holló a ví z alatt?

A: Nem, ez sosem sikerült. Negyven év alatt egyszer sem.

R: Úgy tűnik egy merő kudarc az élete.

A: Igen. Az egész életem egy nyomorúságos kudarc. De most má késő, hogy mába kezdjek. Meg hogy az igazat megvalljam én tulajdonképpen soha nem akartam hollórepítető lenni. Egész életemben arra vágytam, hogy favágó legyek. Igen favágó. Ugráni a fák között az erdőben. Ahol az óriási vörös fenyők nőnek. Az gyönyörű skót fenyő. Mellettem a kedvesem és szól a dal, a dal, a dal...

Máté

Hírügynökségünk jelenti

Cserkész szül i értekezlet

Sok szeretettel várjuk a cserkészek szüleit 2000. március 19-én vasárnap a 9 óras szentmise után a csapatotthonban. Témák:

az elmúlt fél év

a csapattábor és az Országos Milleneumi Emléktábor

a szorosabb és rendszeresebb kapcsolattartás lehetőségei

Számháború

A tavalyi számháború sikerén felbuzdulva idén is megrendezésre kerül — a Várban.

Találkozó: Március 14-én kedden, 17.30-kor a Kapisztrán téren.

Hozzatok: őrsi zászlót, egyenruhát (amit kérünk, NE vegyetek fel, csak a megemlékezésre). A számháború után a Bem térre vonulunk, ahol **testületileg** (ne menj haza!!!) részt veszünk a megemlékezésen.

Minden rovert, vezetőt és 14 év feletti cserkészt szeretettel várunk.

Főszervező: Roverek. Kérdéseitekkel zaklassátok őket (— szerkesztőség!)

ST-k

Nagy örömmel üdvözljük és nagy szeretettel köszöntjük (válaszd ki a megfelelőt!) csapatunk frissen végzett, illetve frissen képzett (ugyancsak opcionális) SegédTisztjeit: Katit, Klérit, SzöZsit, Vizsót. Szeretünk titeket, büszkék vagyunk rátok (Kriszti megint szinonimákat mondott).

Zugcserkész információs szolgálat

Nagybőjti szolgálat

Mivel többen kérték, hogy folytassuk a szolgálatversenyt, ezért Nagybőjtre is meghirdettem. A verseny célja, hogy egymás szolgálatával készüljünk a Húsvétra. A feltételek ugyan azok, mint Adventben. Az adventi szolgálatokból összegyűjtöttem néhányat, ezekből nyugodtan meríthettek ötletet: Csali-hajtogatás, karácsonyi levelek borítékolása és széthordása, rorátén teakészítés és kalácsütés, hajléktalanoknak kenyérkenés, öregek otthonában látogatás és műsor. Máltai játszótéren felügyelés, Máltai szeretetotthonok családjainak levő felkészítés alatt gyerekvigyzás *(ezt én írtam be, aki komolyan tudja vállalni, Haraszi Cili nénit keresse meg mindenképpen! Máté)* öregek napján segítség. Amelyik őrs a legtöbb szolgálatot végzi Nagybőjtben, megtisztelő címben és jutalomban részesül. Ha minden igaz, Húsvéthétfőn eredményhirdetés lesz.

Döcsi

Zugcserkész, a Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szerkesztő:	Szekér Kriszti
Tördelőszerkesztő:	Nagy Máté
Példányonkénti ár:	50 Ft
Megjelenik:	havonta
Példányszám:	100 db